

תת"ע 2750/09/20 - מדינת ישראל נגד רוסטיסלב זץ

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2750-09-20 מדינת ישראל נ' רוסטיסלב זץ
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד אלדר/פרי

נגד

רוסטיסלב זץ

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.11.19, הודעת תשלום קנס בגין נסיעה על אופניים חשמליים, בדרך בה הוקצה שביל אופניים, שלא בשביל האמור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 129(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני ירדתי בשביל כדי לרדת לים איפה שיש אופנועים ואופניים. נכון שירדתי בנסיעה. האופניים שלי כבדות. המנוע היה סגור, אני עבדתי עם הרגליים. אני לא נסעתי, אני ירדתי עם האופניים, זזתי לאט לאט עם הרגליים. אני ידעתי ששם זה אסור, אבל אין דרך אחרת לרדת לים."

ביום 10.11.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו רס"ר משה פנרו, עורך הדו"ח, מטעמו הוגש הדו"ח, שסומן ת/1 ורס"ר מורן אזולאי, מטעמה הוגש מזכר שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.11.19, בסמוך לשעה 15:54, רכב הנאשם על אופניים חשמליים בתל אביב, בטיילת שברחוב הרברט סמואל, מכיוון צפון לכיוון דרום ובסמוך לחוף פרישמן, אף כי בסמוך לטיילת, קיים שביל אופניים.

עד תביעה 1, הורה לנאשם לעצור, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אין מה להגיד".

העד נחקר והשיב כי ראה את הנאשם רוכב על האופניים, על המדרכה בטיילת ולא בשביל האופניים ואין זה משנה אם

המנוע היה מונע או לא.

עדת תביעה מספר 2, ציינה ב-2/ת, כי נעשה שימוש במצלמת הגוף שלה, במהלך רישום הדו"ח, שכן המצלמה של ע"ת 1, הייתה הפריקה בתחנת המשטרה.

העדה נשאלה והשיבה כי אינה זוכרת את המקרה ואינה יודעת אם הנאשם הזיז את האופניים בכל רגליו או באמצעות המנוע.

על פי גרסת הנאשם, הוא התכוון להגיע לספסלים שעל הטיילת ולכן, נסע שלא בשביל. עוד טען הנאשם, כי במקום חנו אופנועים רבים, שלא ידוע איך הגיעו לחניה.

הנאשם נשאל והשיב כי נסע תחילה בשביל האופניים ובהמשך, על הטיילת, כאשר המנוע כבוי והוא יושב על הכיסא ודוחף את האופניים ברגליו.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם, לפיה, ישב על כיסא האופניים והסיע אותם, תוך שימוש בכל רגליו, אין בה כדי להוות הגנה לנאשם, שכן, תקנה 129(א), מתירה להולך רגל רק "להוביל" אופנים על המדרכה, דהיינו, הנאשם נדרש לרדת מכיסא האופניים ולהוליכם לצדו ואין למעשה מחלוקת, כי לא עשה כן. דהיינו, גם אם תתקבל גרסתו של הנאשם במלואה, אין בכך בכדי להביא לזיכויו מביצוע העבירה שבפני.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשפ"א, 08 דצמבר 2020, במעמד הצדדים